

G

ROUND ZERO

vlieg er niet in

(don't trigger my triggerpoints, babe)

ASTRID LAMPE

1.

de feestcommissie ingevlogen
we pakken de tennisbal weer op en zeggen 'Friend!',
het weefsel niet het spierantser
er is een horizon
sublieme ideeën
sneuvelden net zo
die steen ligt nu op mijn bureau
de druk neemt toe iets monumentaals op te trekken
megalomaan
denkend aan de pleisterplaats
zijn het de nijvere spiegelcellen
die bouwen met rouwen verwarren
waar het een gat slaat
ik begon steeds opnieuw
van ground zero af aan
tot voor een paar weken terug paste er precies
een trailerpark irakse oorlogsweduwen in

ik hopte van lightbulb naar lightbulb
toen uit het niets
zo'n internetcafé
(de social media bubble)
ja, tank maar bij!
medusa blijft kopjes geven
soms knapt er iets
en slaat de grond onder mijn voeten weg
we ruimen puin
geen wonder dat de man
nood heeft aan koffie
we tanken bij zo goed als dat kan
die steen ligt nu op mijn bureau
steeds terug naar af
ground zero
je stortte mij een nieuwe vloer
en waar ik 's middags mijn boterhammen ook opeet
jij lift mee op de lucht

2.

na het puinruimen en bakkeleien
veranderde ground zero
in de drukste bouwwerf ter wereld
bescherm uw ogen
nu de vloer is gestort
nu de nacht zwart lamstraalt
en alleen in de orkestbak het stof nog opwaait
straks spuit het licht de hemel in
en voor je het weet liften we mee
op nine eleven
op nine eleven na het beste idee
we liften mee
een deuk in mijn skyline
deze kille slagschaduw van wolkenkrabbers
laat geen architect onberoerd
plan na plan tegen het licht
hele slagvelden rolden er zo van de tekentafel
landschapontwikkelaars kozen bewust
voor niet overlevende planten
verander jij ook met het seizoen
nu die enkele sierpeer
na de val van de towers tot splinters herleid
in de kern van mijn rampgebied
de schok overleefde
en uitloopt
vertakt en uitloopt, felle scheuten
kunstenaars en urbanisten
twistten en versplinteren door
geruzie over Tower 4
mijn monument op straatniveau
schoot heimelijk wortel hier
lapt de esthetiek aan zijn laars
rijgt de oorlog aan het spit
schiet nieuwe loten
deze enkele sierpeer de schok overleefd
nieuwe loten
je kroon mijn waaier
witviltig behaard
twijg na twijg
ik ga licht in je kruin brengen

3.

megalomaan denken
gehecht aan de pleisterplaats
zijn het de nijvere spiegelcellen
die bouwen met rouwen verwarren
waar het een gat slaat
idee na idee
sneuvelt net zo
waar je wereld instort
staan we aan de grond genageld
iets klopt hier niet
idee na idee
sneuvelt steeds minder gemakkelijk
naarmate de druk toeneemt
iets monumentaals op te trekken
feniks fallus feniks
en uit de as herrijs je
dit moet volstaan
vlieg er niet in
waar ik 's middags mijn boterhammen ook opeet
jij lift mee op de lucht
een open plek
een slordig veld
het volstaat
dit veldje volstond
ik pakte de tennisbal weer op en zei 'friend!'
het weefsel niet het spierpantser
er is een horizon

info

Dit gedicht werd gemaakt voor en voorgedragen tijdens de kunstenaarsmanifestatie 'Hoe vrij zijn wij?' die op 11 september 2011 plaatsvond in de Neudeflat in Utrecht. Zie: <http://9-11-neudeflat.nl/wordpress>